

SOLO OP PAD

Een jaar lang trok Rik van der Woerd (41) solo op de fiets door Europa. Bijna 22.392 kilometer legde hij op twee wielen af en deed bijna alles op de bonnefooi. 'Eenzaam? Je bent natuurlijk op jezelf aangewezen. Maar dat vond ik juist fijn.'

door Lynn Letteboer

Fietstocht van 22.392 km

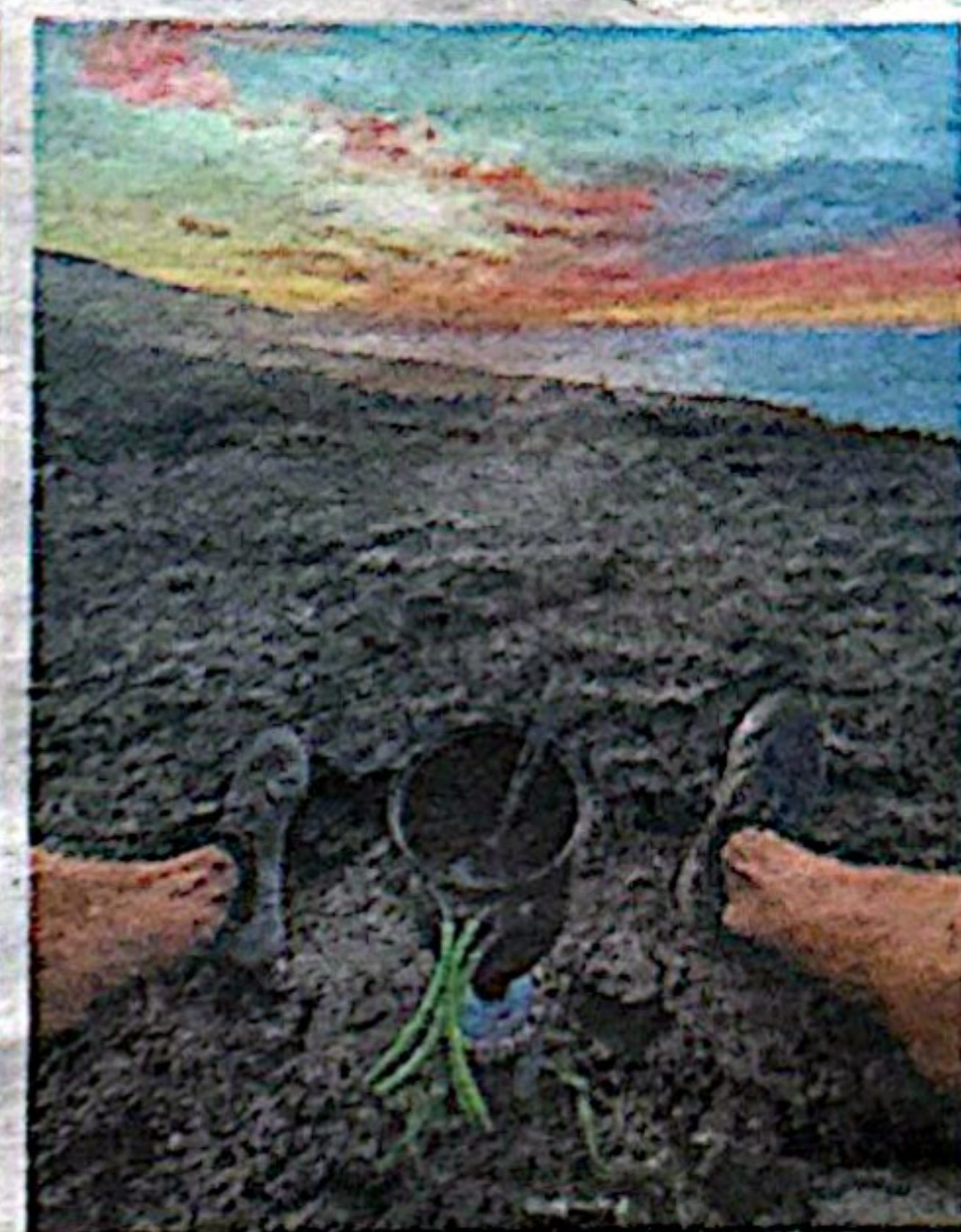
Ik ben niet opgegroeid als fanatieke fietser. Mijn ouders staken vroeger met een zeilboot de oceaan over en ik groeide op met hun reisverhalen. Dat avontuur heeft me altijd gefascineerd. Toen ik in 2021 in een podcast hoorde over iemand die naar Lapland fietste, dacht ik eerst: waarom zou je dat in vredesnaam doen? Maar naarmate ik video's zag van die reis, kreeg ik er waardering voor. Een paar maanden later fietste ik met een vriend naar Berlijn. Vanaf dat moment was ik verkocht.

Tegelijkertijd speelde mijn persoonlijke achtergrond mee. Na een burn-out bleek dat ik ADHD heb, waardoor ik er in mijn loopbaan altijd tegenaan liep dat ik na drie maanden op iets uitgekeken was. Korte opdrachten doen als freelancer bleek ook niet de oplossing. Daarom vond ik het plan om een jaar alleen door Europa te gaan fietsen de eerste maanden spannend. Wat als ik daar ook al zo snel op uitgekeken raakte? Maar die dag kwam nooit; de reis bleek de ultieme manier om mijn focus vast te houden."

Spontaan

Ik kocht een van de beste fietsen, een Santos Cross Lite, plande een globale route en vertrok, maar liet onderweg alle ruimte voor spontane beslissingen. Meestal keek ik pas 's ochtends waar ik die avond wilde slapen. Soms was dat een simpel hotel, soms een camping of een plek in het wild. Die totale vrijheid was heerlijk.

Als je solo reist, ben je natuurlijk op jezelf aangewezen. Maar dat vond ik juist fijn. Na een lange dag fietsen schreef ik mijn dagverslag, las ik een boek of

Rik: 'Echt ingewikkeld koken deed ik niet.'

belde ik even met vrienden en familie. Echt ingewikkeld koken deed ik niet; met mijn kookpitje maakte ik gewoon een simpel bakje kant-en-klare noodles of ging goedkoop uit eten. Het ging puur om de energie. Mijn fietskleding nam ik mee onder de douche, dat droogde gelukkig zo. En als er eens een gedoeitje was met de fiets, nam ik de tijd om het op te lossen. Ik kon tenslotte alles op mijn eigen tempo doen.

Ontmoetingen

Juist doordat ik alleen reisde, kwam ik makkelijk in contact met anderen. Soms met handen en voeten of via Google Translate in Oost-Turkije, soms lange gesprekken aan een Zweedse eettafel, of geheel onverwacht met een groep Nederlandse studenten in de Westelijke Sahara. Die onverwachte ontmoetingen maakten de reis zo bijzonder.

Hoe je ervaringen herinnert, wordt bepaald door de afstand tussen pieken en dalen. Natuurlijk waren er zware dagen met tegenwind en regen, maar aan het eind van de dag had ik wel weer m'n doel bereikt. Er is altijd wel iemand die sneller of verder fietst, maar je doet dit puur voor jezelf en dat geeft voldoening.

Cirkel rond

Inmiddels besmet ik ook mijn vrienden. In september fietsen we met z'n negenen van Amsterdam naar Apeldoorn. Iedereen op zijn eigen fiets: van stadsfiets tot mountainbike, alles kriskras door elkaar. Mijn vader, die vroeger in de zaterdagbijlage van Het Parool verslag deed van zijn zeilreizen, is in maart overleden. Dat mijn verhaal nu ook in een krant staat, maakt de cirkel prachtig rond. Fietsen blijft voor mij de ultieme combinatie van inspanning en ontspanning: je hoeft nergens anders mee bezig te zijn dan trappen, kijken en genieten." *

Rik: 'Meestal keek ik pas 's ochtends waar ik die avond wilde slapen.'
EIGEN FOTO'S

'Juist als je alleen reist, maak je makkelijk contact'

